

Rozhovor se Zbyňkem Linhartem

Zdeněk Patzelt

Po čtvrtstoletí práce na radnici v Krásné Lípě jste se stal senátorem za okres Děčín. Jak velká to pro vás byla životní změna a jak velký je rozdíl v těchto funkcích?

Jako starosta či místostarosta máte v podstatě výkonné pravomoci, děláte jak dlouhodobé projekty, řídíte finance, tak řešíte každodenně a rychle mnoho aktuálních problémů. A také vidíte výsledky své práce. V Senátu je práce naprosto jiná, sám o sobě je samo-

statně senátor bez kompetencí, rovněž plénum Senátu má velmi limitované pravomoci. Řešíte mnoho formalit, studujete ohromné množství materiálů, dlouze o všem debatujete a schůzujete. I jednoduché věci nejdou. Státní správa je ohromný, podle mě už dost nefunkční moloch. Dlouho jsem hledal a stále hledám smysluplné uchopení té práce.

Hned po zvolení jste se stal členem senátního Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, kterému nyní navíc předsedáte. Co je jeho hlavní náplní práce a jak se vám ta práce daří?

Jak vyplývá z názvu, je to dost široké spektrum problematiky. Především se jedná o zákony a další předpisy související s danou problematikou. Senát má ale jen velmi omezené možnosti. Například na připomínkování zákonů máme 30 dní. Bez shody většiny senátorů na přijetí návrhu jejich změn platí verze Poslanecké sněmovny a všechny naše návrhy navíc znovu schvaluje Sněmovna. Často tak činí dost politicky, nikoli věcně, a Senát přehlasovává, což je škoda. Senát navíc nerozhoduje o rozpočtu, a peníze, jak víme, jsou

zpravidla zásadní. Senát také neschvaluje vládu, tedy nemá přímý vliv na exekutivu.

A co obnáší funkce předsedy výboru?

Kromě mnoha formálních povinností se snažíme dělat i další, námi iniciované aktivity. Například jsme již vloni upozorňovali vládu na nezvládnutou přípravu prováděcího zákona k Nařízení EU k ochraně osobních údajů (tzv. GDPR). Vyzývali jsme k urychlenému jednání, dělali kulatý stůl zainteresovaných, jednávali tuto problematiku na plénu Senátu. Bohužel jinak je to hlavně na vládě a ministerstvech a je to nezvládnuté, což je obecnější počínání. Podobně aplikace zákona o střetu zájmů. Hodně se také osobně věnuji strukturálně postiženým regionům, především severozápadních Čech, kde jsou problémy jak socioekonomické, tak environmentální. I o tom jednalo naše plénum a připravuje k tomu velké slyšení Senátu. Jsem přesvědčený, že již musí skončit to tři desítky let trvající předstírání řešení tohoto problému.

A co problematika životního prostředí?

Věnujeme se jí v mnoha oblastech, především v souvislosti s novelami zákonů. Naposledy to byla novela zákona „o vodách“, kdy náš výbor opět schválil několik pozměňovacích návrhů, napravujících nesrovnalosti a chyby v zákoně. Plénum ale schválilo návrh na zamítnutí celé novely a PS toto zamítnutí nakonec stejně přehlasovala. Tím v zákoně zůstaly některé chyby, které jsme chtěli napravit. To bývá bohužel častý jev – a tak se kupí další a další chyby či nejasnosti v zákonech a přijímají další a další novely. Už tak nepřehledná situace se dále zhoršuje. Podobně to bylo u zákona o ochraně přírody a krajiny vloni na jaře, věcná diskuse mizela v nekonečných dohadách kolem Šumavy. A návrhy na úpravy ze Senátu, které i opravovaly nedostatky schválené ve Sněmovně, nakonec v zákoně nejsou, protože byly opět přehlasovány. Chyby v zákoně tedy rovněž zůstaly, a bude se tudíž muset dělat opět novela. Obecně se vede málo věcná diskuse, nenaslouchá se odborným a věcným

argumentům, dělá se moc věcí najednou a nic z toho se nedělá pořádně.

Co aktuální závažná témata, jako je sucho a související problémy?

Ano, jedna věc je ovšem proklamace a shoda na tom, že s vodou, respektive se suchem, existuje problém, druhá věc je, co se s tím reálně dělá. Podívejme se, jak se dlouhodobě chováme. Jak v ČR hospodaříme a co činíme v krajině. Metody velkoplošného zemědělského hospodaření, pěstování energetických plodin a závislost na dotacích a agrochemikáliích nedovolují, aby byla situace lepší. A podobně je to i v lesích. Často se snaha o zlepšení jen předstírá, měřítkem je množství utracených desítek miliard. Ale já okolo sebe v regionu nevidím, až na pár výjimek, opravdové projekty zadržování vody v krajině či opravdové zlepšování krajinnotvorných prvků. To by ale bylo na celou konferenci, ne na krátký rozhovor. Podobně je tomu s otázkou zajištění pitné vody v době sucha. V porovnání s jinými evropskými zeměmi na tom, co se týká množství vodních zdrojů, nejsme až tak špatně, ale čím dál větším problémem je především zemědělské znečištění. Je nezbytné alespoň v povodích vodárenských toků omezit užívání agrochemikálií a jejich následný splach do vodotečí, protože čím dál větší podíl pitných vod bude vyráběn z říčních vod. Již dnes jsou nejrůznější chemikálie, jako pesticidy, herbicidy, ale například i antibiotika či veterinární léčiva, zjišťovány ve většině našich vod a také v potravinovém řetězci. Rád bych se mýlil, ale v tomto ohledu se myslím jedná o časovanou bombu.

U lesnictví ještě zůstaňme. V našich lesích právě nyní probíhá kůrovcová kalamita nebývalého rozsahu. Je to téma, kterým se v Senátu zabýváte?

Je to především téma, které mne zajímá osobně. Sám žiji v lesnaté krajině při hranici Národního parku České Švýcarsko a chtěl bych věřit, že se zde podaří situaci zvládnout. Skutečnost, že se kůrovcová kalamita rozvinula především na Moravě, myslím dokládá, že jednou z příčin je dlouhodobé sucho, které právě zde panuje. Jenže se nejedná o hlavní či primární příčinu. Tou je především skutečnost, že naše lesy se v průběhu minulých staletí v důsledku hospodářského využívání přeměnily v nestabilní eko-

Zbyňěk Linhart

- aktivně stál u zrodu Národního parku České Švýcarsko
- 35 let členem Českého svazu ochránců přírody
- v roce 2001 spoluzaložil obecně prospěšnou společnost České Švýcarsko
- v letech 1994–2002 místostarosta, pak do roku 2014 starosta města Krásná Lípa
- od roku 2014 senátor za obvod Děčín
- v současnosti předseda Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí (nejmladší předseda výboru v Senátu nyní i v historii)

životního prostředí či ekologické organizace. Jaký na to máte názor?

Pravda je to myslím jen částečně. Hlavně pokud jde o požadavky státní správy v ochraně přírody a požadavky vyplývající z nejrůznějších předpisů.

Pokud se jedná o ekologické organizace, sám jsem 35 let členem Českého svazu ochránců přírody a nikdy jsme nic neblokovali. Takových je doufám většina. Ani jsem se s ničím podobným v našem regionu nesetkal. Určitě jsou ale i tací, co jednájí fundamentalisticky a často mohou mít i jiné účelové zájmy, a ti pak „ekologii“ jen zneužívají.

Velmi často je ale vina na straně těch, co stavby připravují – jejich nedůslednost, pomalost, administrativní nesrovnalosti na všech frontách a ve všech fázích. A když už stavbaři či investoři nemají výmluvy na jiné, třeba ty ekologické organizace, najdou si viníka jinde. Dodnes se například setkávám s výmluvami na někdejšího ministra dopravy V. Bártu, který prý zastavil výstavbu a její přípravu. Připomínám, že už je to sedm let, co skončil, a ve funkci ministra působil sotva nějakých deset měsíců.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů.

Dům Českého Švýcarska na náměstí v Krásné Lípě. Foto archiv AOPK ČR

Národní park České Švýcarsko z Vlčí hory. Foto archiv AOPK ČR